

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 438/2021
21.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Јована Станојевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу К.208/18-39 од 30.10.2020. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж2 139/20(2018) од 03.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Јована Станојевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу К.208/18-39 од 30.10.2020. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж2 139/20(2018) од 03.03.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу К.208/18-39 од 30.10.2020. године у ставу првом изреке одбачен је оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Пожаревцу Кт.790/14 од 14.02.2017. године који је поднет против окривљене АА због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 2. у вези става 1. КЗ, а из разлога што окривљена за сада није у стању да присуствује суђењу, нити да учествује у судском поступку. У ставу другом изреке решења је одређено да ће о трошковима кривичног поступка суд одлучити накнадно.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу 2Кж2 139/20(2018) од 03.03.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Пожаревцу Кт-238/18 од 09.11.2020. године и браниоца окривљене АА - адвоката Јована Станојевића, а које су изјављене против решења Основног суда у Пожаревцу К.208/18-39 од 30.10.2020. године.

Бранилац окривљене АА - адвокат Јован Станојевић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења Вишег суда у Пожаревцу 2Кж2 139/20(2018) од 03.03.2021. године, а из садржине захтева произилази да се побија и

решење Основног суда у Пожаревцу К.208/18-39 од 30.10.2020. године у ставу другом изреке решења, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд на основу члана 492. ЗКП усвоји поднети захтев и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљене АА у поднетом захтеву истиче да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио одредбе чланова 262. став 1. и 265. став 1. ЗКП. Наиме, по ставу браниоца, како је у конкретном случају одбачен оптужни предлог јавног тужиоца јер окривљена за сада није у стању да присуствује суђењу, нити да учествује у судском поступку, при чему није извесно да ли ће се кривични поступак према окривљеној наставити, те како је одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе и како се не ради о случају када недостају подаци о висини трошкова кривичног поступка, то је суд сходно одредбама чланова 262. став 1. и 265. став 1. ЗКП морао да донесе одлуку о трошковима кривичног поступка и то тако да нужни издаци и награда браниоца окривљене падају на терет буџетских средстава суда.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП је прописано да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду цитиране законске одредбе (на чију повреду неосновано у захтеву указује бранилац окривљене), те имајући при томе у виду да у конкретном случају у односу на окривљену АА кривични поступак није правноснажно окончан доношењем решења о обустави или пак доношењем пресуде којом се оптужба одбија

или се окривљена ослобађа од оптужбе, већ је применом одредбе члана 416. став 1. тачка 3) ЗКП одбачен оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Пожаревцу Кт.790/14 од 14.02.2017. године који је поднет против окривљене због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 2. у вези става 1. КЗ, а из разлога наступања код окривљене тешке болести због које трајно не може учествовати у поступку, с тим што се у смислу одредбе члана 417. тачка 2) ЗКП кривични поступак може наставити на захтев надлежног тужиоца када престану разлози који трајно спречавају вођење кривичног поступка, дакле, имајући у виду да се у конкретном случају не ради о пресуди или решењу које одговара пресуди из члана 262. став 1. и члана 265. став 1. ЗКП пошто се ради о формалном акту проузрокованом отклоњивим сметњама којим се не решава кривичноправна ствар, то је, по оцени Врховног касационог суда, правилно побијаним правноснажним решењима одлучено да у овој фази поступка не постоји законски основ да се окривљеној на терет буџетских средстава суда досуде трошкови кривичног поступка на име нужних издатака и награде њеног браниоца.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Јована Станојевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић